

गाङ्गेय

गङ्गागर्भजातत्वात् सुवर्णमपि । इति महा-
भारतम् ॥)

गाङ्गः, पुं, (गङ्गाया अपत्यं पुमानिति । “शिवा-
दिभ्योऽयम् ।” ४।१।११२ । इत्यम् ।) भौमः ।
(यथा, हरिवंशे । ३२।१११ ।

“गाङ्गं देवव्रतं नाम पुत्रं सोऽजयत् प्रभुः ।
स तु भौम इति ख्यातः कौरवाणां पितामहः ॥”
अस्य जन्मवृत्तान्तादिकं भौमशब्दे द्रष्टव्यम् ॥)
कार्तिकेयः । इति मेदिनी । गे । ५ ॥

गाङ्गटः, पुं, (गाङ्गे गङ्गातीरादौ अटति भ्रम-
तीति । अट् + अच् । शकन्त्यादित्वात् साधुः ।)
मत्स्यभेदः । इति शब्दरत्नावली ॥ चिङ्गिडि
माह इति भाषा ॥ (चिङ्गिटशब्दे विवरण-
मस्य ज्ञेयम् ॥)

गाङ्गटकः, पुं, (गाङ्गे गङ्गातीरादौ अटतीति ।
अट् + क्तुल् ।) गाङ्गटमत्स्यः । इति शब्दरत्ना-
वली ॥

गाङ्गटयः, पुं, (गाङ्गे अटतीति । अट् गतौ +
बाहुलकात् ययः ।) गाङ्गटमत्स्यः । इति
शब्दरत्नावली ॥

गाङ्गायनिः, पुं (गङ्गाया अपत्यं पुमान् । “तिका-
दिभ्यः फिञ् ।” । ४।१।१५४ । इति फिञ् ।)
भौमः । इति त्रिकाण्डशेषः ॥ कार्तिकेयश्च ॥

गाङ्गेयं, स्त्री, (गङ्गाया अपत्यम् । “शुभा-
दिभ्यश्च ।” ४।१।१२३ । इति ङ्क् । गङ्गा-
जातत्वात्स्य तथात्वम् ।) स्वर्णम् । (यदुक्तं
महाभारते वनपर्वणि ।

“यं गर्भं सुपुत्रे गङ्गा पावकाद्दीप्रतेजसम् ।
तदुत्वं प्रवृत्ते न्यस्तं हिरण्यं समपदात् ॥”)

धुस्तूरः । कपोरः । इत्यमरः । २।६।६४ ॥
सुक्तम् । इति हेमचन्द्रः ॥ (अस्य पर्यायाः
यथा, वैद्यकरत्नमालायाम् ।

“मेघार्थं सुस्तकं सुस्ता गाङ्गेयं भद्रसुस्तकम् ॥”
गङ्गाजातजलादौ चि । यथा, महाभारते ।
३।३।३४ ।

“योगमास्थाय धर्मात्मा वायुभक्त्यो जितेन्द्रियः ।
गाङ्गेयं वार्युपसृष्ट्य प्राणायामेन तस्यिवान् ॥”)

गाङ्गेयः, पुं, (गङ्गाया अपत्यं पुमान् । “शुभा-
दिभ्यश्च ।” ४।१।१२३ । इति ङ्क् ।)
भौमः । (यथा, देवीभागवते । २।४।३७ ।
“वसुदेवं विदित्वैनं सुखं भुङ्क्ते सुतोद्भवम् ।

गाङ्गेयोऽयं महाभाग । भविष्यति बलाधिकः ॥”
अस्य जन्मविवरणं तत्रैव २ अध्याये तथा
भौमशब्दे विस्तरशब्दे द्रष्टव्यम् ॥) कार्तिकेयः ।
इति हेमचन्द्रः ॥ (यथा, महाभारते । १।११५।३१ ।

“आमेयः क्षत्रिकापुत्रो रौद्रो गाङ्गेय इत्यपि ।
श्रूयते भगवान् देवः सर्वदेवस्यो गृहः ॥”)
इक्षीशमत्स्यः । इति त्रिकाण्डशेषः ॥ भद्र-
सुस्ता । इति राजनिर्घण्टः ॥

गाङ्गेरुकी, स्त्री, (गाङ्गं जलविशेषमीरयतीति ।
ईर-गतौ षेपणे च + “रुगयाद्यश्च ।” उणां ।

१।३८ । इति कुः । ततः स्वार्थे कन् गौरादि-

गाण्डवः

त्वात् डीष् ।) गोरक्षतडुला । इत्यमरः । २ ।
४।११७ ॥ (यथा, सुश्रुते सूत्रस्थाने ४६

अध्याये । “चौरवृक्षफलजाम्बवराजादनतीदन-
तिन्दुकवकुलधन्वनाश्रमन्तकाश्वकर्षफल्गुप्रक्षयक-
गाङ्गेरुकीपुष्करवर्णिविखिल्वीप्रभृतीनि ॥”
यथास्याः पर्यायाः ।

“गाङ्गेरुकी नागवला भवा इत्यगवेधुका ।
खरवह्निरिका विख-वेदा गोरक्षतडुली ॥”

इति वैद्यकरत्नमालायाम् ॥

यथास्या गुणाः ।

“गाङ्गेरुकी करीरश्च विखीतोदनधन्वनम् ।
मधुरं सकषायश्च शीतं पित्तकफापहम् ॥”

इति चरके सूत्रस्थाने सप्तविंशोऽध्याये ॥

गाङ्गेष्टी, स्त्री, (गाङ्गे गङ्गादिनदीतटे तिष्ठतीति ।
स्था + कः अलुक् । गौरादित्वात् डीष् ।) कठ-
शर्करालता । इति हारावली । २१० ॥ नटा
इति भाषा ॥

गाङ्गिकायः, पुं, वर्णिकपक्षी । इति राजनिर्घण्टः ॥

गाण्डं, स्त्री, (गाहते स्म इति । गाह विलोडने +
क्तः ।) अतिशयः । इडम् । (यथा, आर्या-
सप्तशत्याम् । ६१० ।

“आलिङ्गति सा गाण्डं पुनः पुनर्यामिनीप्रथमे ॥”
तद्युक्ते चि । इत्यमरः । १।१।७० ॥ (यथा,
रघुः । ६।७२ ।

“श्रमफेनसुता तपस्विगाण्डां

तमसां प्राप नदीं तुरङ्गमेव ॥”)

गाण्डसृष्टिः, पुं, (गाण्डा ङ्गा सृष्टिर्यत्र । ङ्गसृष्ट्या
धारणात्स्य तथात्वम् ।) खड्गः । कृपणे चि ।
इति मेदिनी । टे । ६१ ॥ (दाहलाभावादेवास्त्य
तथात्वम् ॥)

गाण्डावटी, स्त्री, (गाण्डा ङ्गा वटी वटिका यत्र ।
निपातनात् पुंवङ्गावाभावः ।) चतुरङ्गक्रीडा-
मध्ये क्रीडाविशेषः । यथा, तिथ्यादितत्त्वे ।

“नौकैका वटिका यस्य विद्यते खेलेने यदि ।
गाण्डावटीति विख्याता पदं तस्य न दुष्यति ॥”

गाण्डपत्न्यः, त्रि, (गणपतिर्गणेश उपास्यदेवो
यस्य । गणपति + ययः । केषाञ्चिन्मते अन्धप्रत्या-
दिभ्यश्चेति ययाप्रवादोऽयम् । तत्र गाण्डपत्न्य इति
साधुः ।) गणेशोपासकः । इत्यागमः ॥ (गण-
पतेर्भावः कर्म वा “गुणवचनब्राह्मणादिभ्यः
कर्मणि च ।” ५।१।१२४ । इति अण् ।)

गाण्डपतिसम्बन्धी । गणपतिभावे स्त्री । (यथा,
महाभारते । ३।५५।६७ ।
“प्रदक्षिणसुपाण्डव्य गाण्डपत्न्यमवाप्नुयात् ॥”)

गाण्डिक्यं, स्त्री, (गणिकानां वेश्यानां सम्बन्धः ।
“गणिकाया यञ्जिति वक्तव्यम् ॥” ४।२।४० ।
इत्यस्य वार्त्ति इति यच् ।) गणिकासम्बन्धः ।
बहुवैश्याः । इत्यमरः । २।६।२२ ॥

गाण्डिवः, पुं, स्त्री, (गाण्डिक्यं शिरस्यास्तीति । गाण्डि-
+ “गाण्डजगात् संज्ञायाम् ॥” ५।२।११० ।
इति वः ।) अर्जुनधनुः । (यथा, महाभारते ।
३।२३५।३० ।

गाता

“धनुर्गाहञ्जार्जुनः सवसाची

धनुश्च तहाखिवं भीमवेगम् ॥”)

धनुर्मात्रम् । इति मेदिनी । वे । ३६ ॥

गाण्डीवः, पुं, स्त्री, (गाण्डिक्यं शिरः । “हृदिकारान्त
इति ।” डीष्ि हते गाण्डी । सा विद्यते
अस्य । “गाण्डजगात् संज्ञायाम् ॥” ५।२।

११० । इति वः ।) अर्जुनधनुः । इत्यमरः । २ ।
५।५४ ॥ (यथा, महाभारते । ४।४१।११ ।

“यस्मां पूर्वमिहापृच्छः शत्रुसेनानिवर्हणम् ।
गाण्डीवमेतत् पार्थस्य लोकेषु विदितं धनुः ॥”
एतद्गुरुर्हि ब्रह्मादयोऽपि आदौ धृतवन्तः
यदुक्तं तत्रैव । ४।४१।५-८ ।

“एतद्गुरुसहस्रं नृणां पूर्वमधारयत् ।

ततोऽनन्तरमेवाथ प्रजापतिरधारयत् ॥

त्रौषि पञ्चशतं चैव शक्रोऽश्रीतिश्च पञ्च वै ।

सोमः पञ्चशतं राजा तथैव वरुणः शतम् ॥

पार्थः पञ्च च षष्ठिश्च वर्षाणि श्वेतवाहनः ।

महावीर्यं महद्दृष्टमेतद्गुरुतुल्यम् ॥

एतच्च मातुषं प्राप्तं वरुणाचार्यदर्शनम् ।

पूजितं सुरमर्त्येषु विभर्षि परमं वपुः ॥”

खाण्डवदाहनाथं हि वह्निना वरुणशकासादा-
नीयधनुरेतदर्जुनाय प्रदत्तम् । तत्कथा यथा,
महाभारते । १।२२६।१-६ ।

“एवमुक्तः स भगवान् धूमकेतुर्हृताश्रनः ।

चिन्तयामास वरुणं लोकपालं दिदक्षया ॥

आदित्यसुदके देवं निवसन्तं जलेश्वरम् ।

स च तच्चिन्तितं ज्ञात्वा दर्शयामास पावकम् ॥

तमब्रवीद्धूमकेतुः प्रतिशुक्ल जलेश्वरम् ।

चतुर्थं लोकपालानां देवदेवं सनातनम् ॥

सोमेन राजा यदुक्तं धनुश्चैवेवुधी च ते ।

तत् प्रयच्छोभयं श्रींश्च रथश्च कपिलस्यम् ॥

कार्यश्च सुमहत् पार्था गाण्डीवेन करिष्यति ।

चक्रेश वासुदेवश्च तन्ममाद्य प्रदोयताम् ॥

द्दानोऽथैव वरुणः पावकं प्रव्यभाषत ।

तद्भुक्तं महावीर्यं यशःकौर्णिववर्द्धनम् ॥

सर्वशस्त्रैरनाष्टुषं सर्वशस्त्रप्रमाथि च ।

संवायुधमहामात्रं परसेन्यप्रध्वंशम् ॥

एकं शतसहस्रेण सम्मितं राटुवर्द्धनम् ।

चित्रसुखावचैर्बर्षैः शोभितं अक्ष्णमरणम् ॥

देवदानवगन्धर्वैः पूजितं श्रावतोः यमाः ।

प्रादात्तैव धनुर्ब्रह्मचर्ये च महेशुधी ॥”

“तच्च दिशं धनुःश्रेष्ठं ब्रह्मणा निर्मितं पुरा ।

गाण्डीवसुपसंशुद्धं बभूव सुदितोऽर्जुनः ॥”)

काम्मुकम् । इति मेदिनी । वे । ३६ ॥

गाण्डीवी, [न्] पुं, (गाण्डीवीरुख्यस्य । गाण्डीव
+ “अत इतिठगौ ।” ५।२।११५ । इति

इतिः ।) अर्जुनः । इति त्रिकाण्डशेषः ॥ अर्जुन-
रुखः । इति राजनिर्घण्टः ॥

गाता, [ऋ] त्रि, (गायतीति । गे गाने + ळच् ।)
गायकः । इति सङ्गीतदासीनः ॥ (यथा, हरि-
वंशे । ५४।११ ।

“गाता चतुर्णां वेदानासुगाता प्रथमर्षिजाम् ॥”